

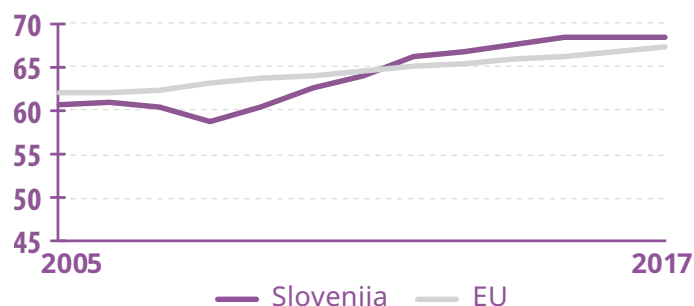
Indeks enakosti spolov za leto 2019: Slovenija

Slovenija je glede na indeks enakosti spolov dosegla oceno **68,3 od 100**, s čimer se uvršča na **11. mesto v EU**. Njena ocena je **0,9 točke višja od ocene EU**. Med letoma 2005 in 2017 se je njena ocena izboljšala za **7,5 odstotne točke**. Na področju doseganja enakosti spolov Slovenija napreduje s povprečno hitrostjo. Njena uvrstitev je enaka kot leta 2005.

Ocena Slovenije je višja od ocene EU na vseh področjih, razen na področjih zdravja in znanja. V Sloveniji so razlike med spoloma največje na področju znanja (56,0 točke). Slovenija dosega najvišjo oceno na področju zdravja (87,1 točke), čeprav se skupno na ravni EU uvršča na 15. mesto. Od leta 2005 so se ocene Slovenije najbolj izboljšale na področjih moči (+ 21,1 točke) in denarja (+ 4,7 točke). Še vedno pa ostajajo nerešeni izzivi na področjih časa in zdravja, kjer se je napredek ustavil (- 0,5 in + 0,8 točke).

Med letoma 2005 in 2012 je bila ocena Slovenije glede na indeks nižja kot na ravni EU, od leta 2012 pa so ocene Slovenije višje od ocen EU. Ocena Slovenije se je izboljševala hitreje kot v EU, zato se je vrzel med njima sčasoma zmanjšala.

Napredek v Sloveniji je hitrejši od povprečja v EU

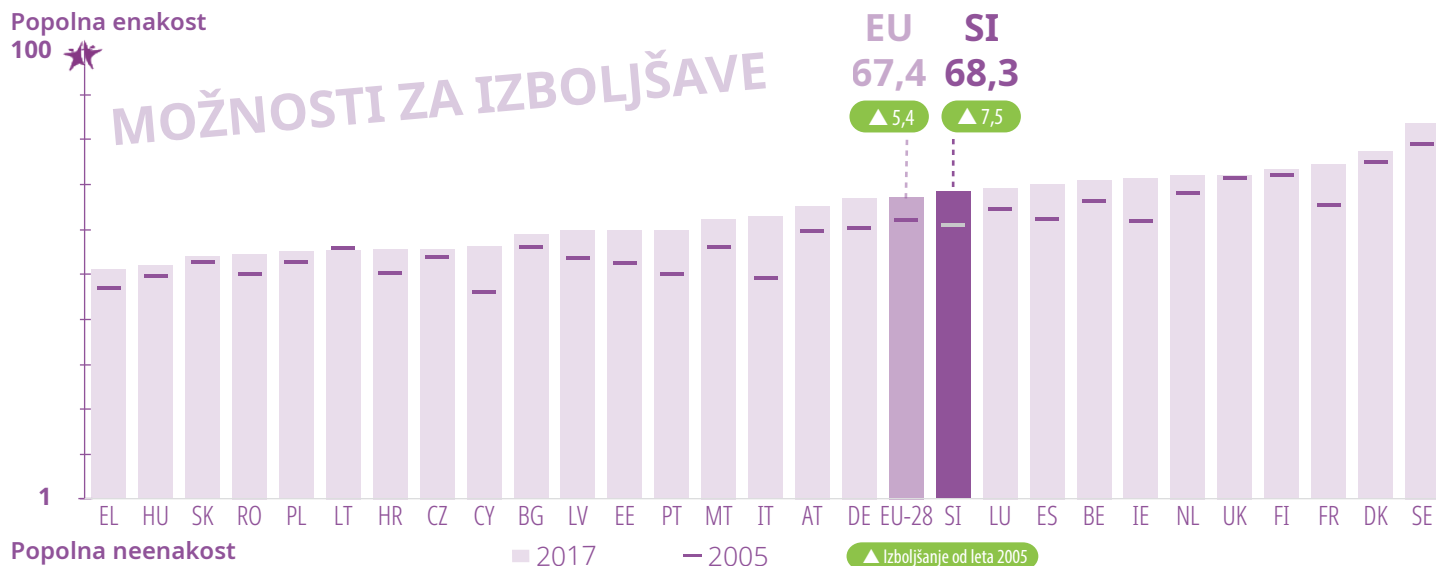

Vsako leto ocenjujemo posamezne države članice EU in EU kot celoto, da bi ugotovili, koliko jim še manjka do enakosti spolov. Indeks zajema lestvico od 1 do 100, pri čemer 1 pomeni popolno neenakost, 100 pa popolno enakost.

Ocene temeljijo na razlikah med ženskami in moškimi ter na ravneh dosežkov na šestih temeljnih področjih: delo, denar, znanje, čas, moč in zdravje. V indeks sta vključeni dve dodatni področji, ki pa ne vplivata na končno oceno. Z intersekcijskimi neenakostmi se meri, kako se razlike med spoloma kažejo glede na starost, invalidnost, državo rojstva, izobrazbo in sestavo družine. S področjem nasilja nad ženskami se merijo in analizirajo izkušnje žensk z nasiljem.

Indeks enakosti spolov za leto 2019 poleg pregleda rezultatov indeksa vsebuje tematsko osredotočenost na usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja.

Rezultati indeksa enakosti spolov za države članice EU za leti 2005 in 2017

Delo

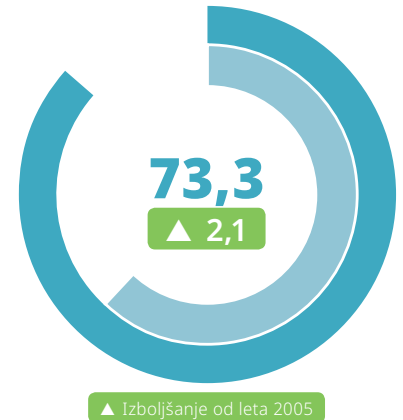
Slovenija je na področju dela dobila oceno 73,3, kar je 2,1 odstotne točke več kot leta 2005 (+ 1,5 točke od leta 2015). Zmanjšala se je razlika med spoloma na področju udeležbe.

Stopnja zaposlenosti (pri osebah, starih od 20 do 64 let) znaša 72 % pri ženskah in 79 % pri moških. Slovenija je s 76-odstotno skupno stopnjo zaposlenosti dosegla svoj nacionalni cilj v skladu s strategijo Evropa 2020, ki znaša 75 %. Stopnja zaposlenosti, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa, med letoma 2005 in 2017 pri ženskah ostaja nespremenjena (47 %), pri moških pa se je znižala (s 60 % na 58 %), s čimer se je zmanjšala razlika med spoloma (s 14 na 11 odstotnih točk). Stopnja zaposlenosti, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa, je enaka pri ženskah in moških z visoko stopnjo izobrazbe (74 %), medtem ko se ohranja razlika med spoloma pri moških in ženskah z nizko in srednjo stopnjo izobrazbe (približno 14 odstotnih točk). S krajšim delovnim časom dela približno 15 % žensk in 7 % moških. V povprečju delajo ženske 38 ur na teden, moški pa 40 ur.

Še vedno je nerešeno vprašanje neenakomerne koncentracije žensk in moških v različnih sektorjih trga dela. V izobraževanju, zdravstvu in socialnem varstvu dela približno 27 % žensk, moških pa le 6 %. Manj žensk (9 %) kot moških (36 %) dela v naravoslovnih, tehnoloških, inženirskih in matematičnih poklicih.

▲ 3,0
86,5
Udeležba

▲ 1,4
62,1
Segregacija in
kakovost dela

Denar

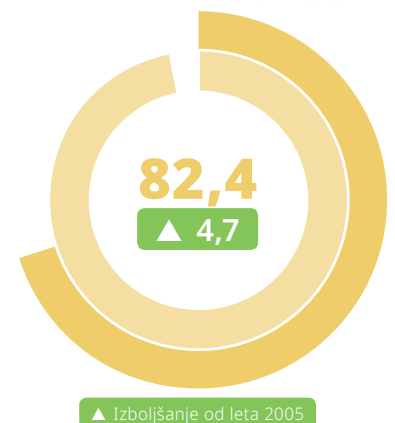
Slovenija je na področju denarja dobila oceno 82,4, kar je 4,7 odstotne točke več kot leta 2005 (+ 0,8 točke od leta 2015), pri čemer so se izboljšale finančne in gospodarske razmere žensk in moških.

Čeprav se je povprečni mesečni zaslužek žensk in moških med letoma 2005 in 2017 zvišal za približno 20 %, so med spoloma še vedno razlike, saj ženske zaslužijo 9 % manj kot moški. V parih z otroki ženske zaslužijo 20 % manj kot moški (v parih brez otrok pa ženske zaslužijo 13 % manj). V skupini oseb, rojenih zunaj Slovenije, ženske zaslužijo 23 % manj kot moški, medtem ko med tistimi, rojenimi v Sloveniji, ženske zaslužijo 11 % manj kot moški.

Tveganje revščine se je med letoma 2005 in 2017 nekoliko povečalo: ogroženih je 15 % žensk in 12 % moških (+ 1 odstotna točka). Med osebami, ki so izpostavljene največjemu tveganju, so samske osebe (41 % žensk in 33 % moških), starši samohranilci (30 %) in ženske z nizko stopnjo izobrazbe (29 %). Neenakosti v porazdelitvi dohodka so se med letoma 2005 in 2017 nekoliko povečale. Na vsak evro, ki ga na uro zasluži moški, zasluži ženska v povprečju 92 centov, kar pomeni, da razlika med plačami moških in žensk znaša 8 %. Razlika v pokojninah med spoloma je približno 18 %.

▲ 7,1
70,0
Finančni viri

▲ 1,2
97,1
Gospodarske
razmere

Znanje

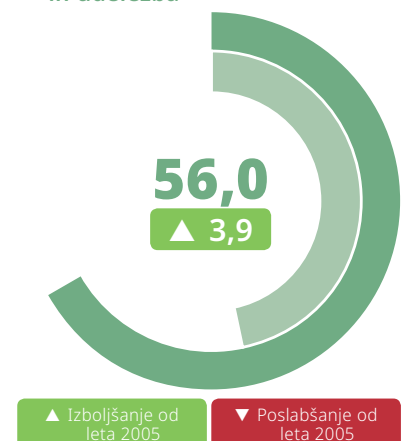
Slovenija je na področju znanja dobila oceno 56,0, kar je 3,9 odstotne točke več kot leta 2005 (+ 1,0 točke od leta 2015). Slovenija je napredovala za dve mesti in se zdaj na področju znanja uvršča na 19. mesto v EU. Nekoliko se je poslabšala ocena na podpodročju doseganja ciljev in udeležbe, medtem ko se je ocena na podpodročju segregacije izboljšala.

Delež prebivalstva s terciarno izobrazbo se je v Sloveniji med letoma 2005 in 2017 povečal tako pri ženskah (s 16 % na 29 %) kot pri moških (s 15 % na 22 %). Razlika med spoloma pri doseganju ciljev je nekoliko večja pri starših samohranilcih (28 odstotnih točk) ter pri ženskah in moških, starih med 25 in 49 let (20 odstotnih točk). Slovenija je že dosegla svoj nacionalni cilj v skladu s strategijo Evropa 2020, in sicer da ima 40 % ljudi, starih med 30 in 34 let, terciarno izobrazbo. Zdaj ta odstotek znaša 43 % (56 % pri ženskah in le 32 % pri moških). V obdobju 2005–2017 se je v Sloveniji nekoliko zmanjšal delež oseb, vključenih v vseživljenjsko učenje. Približno 19 % žensk in 16 % moških sodeluje v formalnem in neformalnem izobraževanju in usposabljanju.

Neenakomerna koncentracija žensk in moških v različnih študijskih smereh terciarnega izobraževanja kljub izboljšavam na podpodročju segregacije za Slovenijo še vedno pomeni izziv. Približno 41 % žensk in le 17 % moških se odloči za študij na področju izobraževanja, zdravstva in socialnega varstva ter humanistike in umetnosti.

▼ 1,0
66,9
Doseganje ciljev
in udeležba

▲ 7,0
46,9
Segregacija

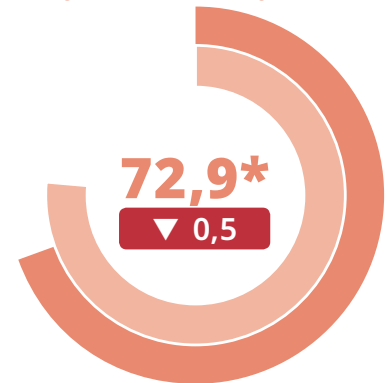

Čas

Ocena Slovenije na področju časa se od zadnje izdaje indeksa ni spremenila, ker novi podatki niso na voljo. Naslednja posodobitev podatkov za to področje se pričakuje v letu 2021. S pogostejšimi posodobitvami podatkov bi bilo lažje spremljati napredek na tem področju.

Ocena Slovenije na področju časa je 72,9, kar je bolje od ocene EU, ki znaša 65,7. Od leta 2005 se je neenakost med spoloma zmanjšala pri delitvi družinskih obveznosti in povečala pri delitvi časa v zvezi z družbenimi dejavnostmi. Športnih, kulturnih in prostočasnih delavnosti zunaj doma se udeležuje približno enak delež žensk (41 %) kot moških (43 %). Manj sodelovanja pri ženskah je v prostovoljnih in dobrodelnih dejavnostih (18 % v primerjavi z 22 % pri moških).

Ženske prevzamejo več družinskih obveznosti: 35 % žensk najmanj eno uro na dan porabi za vzgojo in varstvo družinskih članov, medtem ko pri moških ta odstotek znaša 28 %. Razlika med spoloma na tem področju se je zmanjšala (z 12 na 8 odstotnih točk). Delež žensk, ki za kuhanje in opravljanje gospodinjskih opravil porabijo vsaj eno uro na dan, je skoraj trikrat večji (81 %) od deleža moških (28 %). Ta razlika med spoloma se je s 60 odstotnih točk zmanjšala na 54 odstotnih točk.

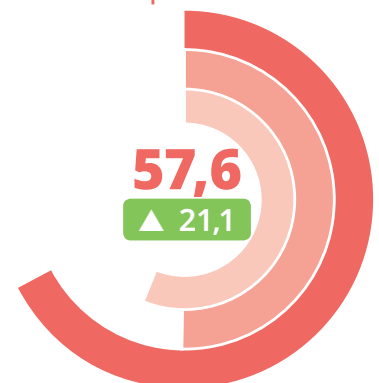
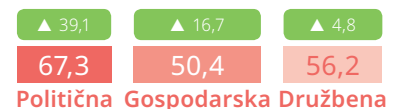

Moč

Slovenija je na področju moči dobila oceno 57,6, kar je 21,1 odstotne točke več kot leta 2005 (- 3,0 točke od leta 2015). Ocena Slovenije se je na tem področju skozi čas najbolj izboljšala, pri čemer se država uvršča na sedmo mesto v EU. Čeprav so se ocene izboljšale na vseh podpodročjih, je bil napredek največji na podpodročju politične moči, kjer se ocena izboljšuje trikrat hitreje od ocene EU.

Slovenija je leta 2006 uvedla obvezno 35-odstotno kvoto zastopanosti spolov na kandidatnih listah, kar je prispevalo k večji zastopanosti žensk v parlamentu. Delež poslank se je med letoma 2005 in 2018 z 12 % povečal na 24 %, medtem ko se je v istem obdobju delež ministric povečal s 7 % na 41 %. Med člani lokalnih svetov je približno 32 % žensk.

Delež žensk v upravnih odborih največjih družb, ki kotirajo na borzi, se je med letoma 2005 in 2018 povečal z 19 % na 27 %. Delež žensk v upravnem odboru centralne banke se od leta 2005 ni spremenil in še vedno znaša 20 %. Kar zadeva podpodročje družbene moči, je med člani uprav organizacij za financiranje raziskav 43 % žensk. Med člani uprav javne radiotelevizije je 36 % žensk, med člani najvišjih organov odločanja nacionalnih organizacij za olimpijske športe pa so le 4 % žensk.

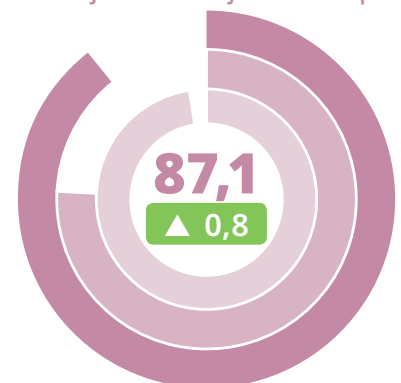

Zdravje

Slovenija je na področju zdravja dobila oceno 87,1, kar je točko nižje od ocene EU. Od leta 2005 se ta ocena ni bistveno spremenila (- 0,6 točke od leta 2015). Ocena podpodročja zdravstvenega stanja se je izboljšala, ocena podpodročja dostopa do zdravstvenih storitev pa se je poslabšala. Novi podatki za podpodročje zdravih vedenjskih vzorcev niso na voljo.

Med letoma 2005 in 2017 se je povečal delež moških in žensk, ki svoje zdravje ocenjujejo kot dobro (z 51 % na 62 % pri ženskah in s 57 % na 69 % pri moških). Zadovoljstvo z zdravjem se povečuje sorazmerno s stopnjo izobrazbe in upada sorazmerno s starostjo. Razlika med spoloma je največja pri ženskah in moških z nizko stopnjo izobrazbe (20 odstotnih točk) ter samskih ženskah in moških (14 odstotnih točk). Življenjska doba žensk in moških se je med letoma 2005 in 2016 podaljšala. Ženske povprečno živijo šest let dlje kot moški (84 let v primerjavi z 78 leti). Od leta 2005 se je število let zdravega življenja pri ženskah zmanjšalo (za dve leti), pri moških pa povečalo (za tri leta).

Poleg tega se je med letoma 2005 in 2017 na splošno poslabšala možnost dostopa do ustreznih zdravstvenih storitev. Večji delež žensk kot moških poroča o neizpolnjenih potrebah po zdravstvenih pregledih (5 % in 3 % v primerjavi z 1 % leta 2005). Neizpolnjene potrebe po zobozdravstveni oskrbi so se prav tako povečale tako pri ženskah kot pri moških (z 1 % na 5 %). Med osebami, ki poročajo o neizpolnjenih potrebah po zdravstveni oskrbi, je več žensk in moških invalidov (8 % pri obeh skupinah) kot žensk in moških, ki niso invalidi (5 % in 3 %).

Nasilje

Nasilje nad ženskami je tako posledica kot tudi vzrok vztrajne neenakosti med spoloma na področjih dela, zdravja, denarja, moči, znanja in časa. V nasprotju z drugimi področji se na področju nasilja ne merijo razlike med položajem žensk in moških, temveč se proučujejo izkušnje žensk z nasiljem. Zato področje nasilja ni zajeto v izračunih indeksa enakosti spolov. Namesto tega se izračuna kot ločen ukrep, ki ga sestavljajo trije vidiki: razširjenost, resnost in razkritje nasilja nad ženskami. Izračun ocen temelji na rezultatih podatkov iz raziskave Agencije Evropske unije za temeljne pravice iz leta 2014. Po tem letu na ravni EU ni bila izvedena nobena raziskava o nasilju na podlagi spola. Dokler se ne opravi naslednja raziskava, ocene ni mogoče posodobiti.

Slovenija je Konvencijo Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (Istanbulsko konvencijo) podpisala in ratificirala februarja 2015.

Na področju nasilja so bili posodobljeni podatki glede treh dodatnih kazalnikov, da bi se lažje spremljali pojavi feminicida, pohabljanja ženskih spolovil in trgovine z ljudmi. Vendar vse države članice teh podatkov ne zbirajo, zato so potrebne izboljšave pri zbiranju podatkov.

V Sloveniji ni bil zabeležen noben primer naklepnega umora ženske, ki bi ga storil njen intimni partner, leta 2016 pa sta bili v dveh primerih ženski žrtvi naklepnega umora, ki ga je izvršil družinski član. Država ne sporoča podatkov o oceni deleža deklic (med migranti rezidenti), ki jim grozi pohabljanje ženskih spolovil. Zbirajo in sporočajo se statistični podatki o trgovini z ljudmi. Leta 2016 je bilo evidentiranih 25 žensk, ki so bile žrtve trgovine z ljudmi. Primerljivi podatki, razčlenjeni po spolu, so bistveni za razvoj vseevropskih

VSEBINSKI DEJAVNIKI

- Politike
- Preprečevanje
- Zaščita in podpora
- Materialno pravo
- Sodelovanje organov kazenskega pregona
- Družbeni okvir

DODATNI KAZALNIKI

- Psihično nasilje
- Spolno nadlegovanje
- Zalezovanje
- Prisilna poroka
- Trgovina z ljudmi
- Pohabljanje ženskih spolovil

SESTAVLJENI UKREP

Samo ena ocena

1 ————— 100

strategij za preprečevanje in odpravo nasilja nad ženskami v državah članicah.

Tematska osredotočenost na usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja

Indeks enakosti spolov za leto 2019 je osredotočen na usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja, kar je politično zelo pomembno vprašanje v EU. Poleg kazalnikov, povezanih z usklajevanjem poklicnega in zasebnega življenja, ki se merijo z indeksom (npr. na področjih dela, časa in znanja), tematska osredotočenost zajema dodatne kazalnike – pregled usklajevanja poklicnega in zasebnega življenja. Pregled usklajevanja poklicnega in zasebnega življenja pokriva tri široka področja: plačano delo, neplačano delo (nego) ter izobraževanje in usposabljanje. Zajema 15 kazalnikov na šestih specifičnih področjih: politika na področju starševskega dopusta, skrb za otroke in storitve otroškega varstva, neformalna oskrba starejših in invalidov ter storitve dolgotrajne oskrbe, promet in infrastruktura, prožne delovne ureditve in vseživljenjsko učenje.

Politika na področju starševskega dopusta

Starševski dopust omogoča staršem, da lažje usklajujejo obveznosti v zvezi z nego in varstvom otrok ter poklicno življenje. Do starševskega dopusta pa pogosto niso upravičeni vsi potencialni starši, saj je to lahko odvisno od meril, kot so opravljanje plačanega dela, ali je oseba zaposlena ali samozaposlena, sektorja, v katerem je oseba zaposlena, ali dolžine zaposlitve, včasih pa do dopusta tudi niso upravičeni istospolni pari ali migranti. Zaradi sprememb na trgu dela, kot je širjenje atipičnih oblik dela (npr. pogodb za določen čas in dela na zahtevo, navidezne samozaposlitve, dela na podlagi vrednotnice), se je povečala zaskrbljenost glede

dostopa staršev do dopusta, zlasti kadar ta temelji na opredelitvah tradicionalne standardne zaposlitve.

Leta 2016 v Sloveniji 19 % žensk in 13 % moških, starih od 20 do 49 let (potencialni starši), ni bilo upravičenih do starševskega dopusta. Glavni razlog za neupravičenost pri 98 % žensk in 95 % moških je brezposelnost ali neaktivnost. Pri preostalih ženskah in moških je bil razlog za neupravičenost istospolni partnerski odnos. Med zaposlenimi so bile vse ženske in moški upravičeni do starševskega dopusta (razen istospolnih parov).

Neformalno otroško varstvo in druge storitve otroškega varstva

Ker narašča število družin z dvojnimi zaslužkom in enostarševskih družin, se pojavljajo nove potrebe po storitvah otroškega varstva. Visokokakovostne, razpoložljive, dostopne in cenovno sprejemljive storitve otroškega varstva so bistvene, da lahko starši ostanejo na trgu dela ali se vključijo vanj ter da se zmanjša vrzel stopnje zaposlenosti po spolu.

V Sloveniji je med osebami, ki zagotavljajo neformalno varstvo otrok, 55 % žensk. Na splošno 49 % žensk in 52 % moških vsaj nekajkrat tedensko sodeluje pri vzgoji in varstvu svojih otrok ali vnukov. V primerjavi s povprečjem na ravni EU (56 % žensk in 50 % moških) v Sloveniji pri vzgoji in varstvu svojih otrok ali vnukov sodeluje manj žensk in nekoliko več moških. Razlike med spoloma so večje med ženskami in moškimi, ki ne delajo (32 % in 26 %), ter med ženskami in moškimi, ki delajo v javnem sektorju (65 % in 69 %).

Slovenija je izpolnila oba barcelonska cilja, in sicer da je vsaj 33 % otrok, mlajših od treh let, in 90 % otrok v starosti od treh let do šoloobvezne starosti vključenih v otroško varstvo. Približno 45 % otrok, mlajših od treh let, je vključenih v eno od oblik formalnega otroškega varstva, 41 % otrok v tej starostni skupini pa je vključenih v formalno otroško varstvo vsaj 30 ur na teden. Formalno otroško varstvo je zagotovljeno 94 % otrok od starosti treh let do šoloobvezne starosti (86 % jih je vključenih v formalno otroško varstvo vsaj 30 ur na teden). Približno 9 % gospodinjstev v Sloveniji poroča o neizpolnjenih potrebah po formalnem otroškem varstvu. Med tistimi, ki poročajo o neizpolnjenih potrebah po formalnem varstvu otrok, je več samohranilk (15 %) v primerjavi s pari z otroki (8 %).

Neformalna oskrba starejših in invalidov ter storitve dolgotrajne oskrbe

Razpoložljive, dostopne in cenovno sprejemljive storitve oskrbe in infrastruktura so ključne, da lahko tisti, ki morajo skrbeti za druge, vzdržujejo zdravo ravnovesje med obveznostmi v zvezi z oskrbo in poklicnim življenjem. To je zlasti pomembno za ženske, ki pogosto bolj sodelujejo pri formalni in neformalni oskrbi starejših in/ali invalidov. Glede na nove demografske trende, kot so staranje prebivalstva, nižja rodnost in posledično zmanjšanje števila delovno sposobnega prebivalstva, je potreba po formalnih in neformalnih storitvah dolgotrajne oskrbe pomembnejša kot kadar koli.

Večina neformalnih negovalcev starejših in/ali invalidov v Sloveniji je žensk (61 %). Delež žensk in moških, ki več dni na teden ali vsak dan sodelujejo pri neformalni oskrbi starejših in/ali invalidov, je 14 % oziroma 10 %. Delež žensk, ki

sodelujejo pri neformalni oskrbi, je odstotno točko nižji od povprečja v EU, medtem ko je delež moških enak. Približno 19 % žensk in 14 % moških v starosti od 50 do 64 let skrbi za starejše in/ali invalide, v primerjavi s 14 % žensk in 9 % moških v starostni skupini od 20 do 49 let. Približno 51 % žensk, ki skrbijo za starejše in/ali invalide, je zaposlenih, medtem ko je med moškimi, ki skrbijo za starejše in/ali invalide, 58 % zaposlenih. Tudi na ravni EU je zaposlenih manj žensk kot moških, ki sodelujejo pri neformalni oskrbi. Vendar je razlika med spoloma v Sloveniji manjša kot v EU (7 odstotnih točk v primerjavi s 14 odstotnimi točkami v EU). V starostni skupini od 50 do 64 let je med tistimi, ki sodelujejo pri neformalni oskrbi, zaposlenih 47 % žensk in 65 % moških. Približno 22 % žensk in moških v Sloveniji poroča o neizpolnjenih potrebah po strokovnih storitvah oskrbe na domu.

Promet in infrastruktura

Dostop do cenovno sprejemljive in kakovostne javne infrastrukture, kot so ustanove za oskrbo in izobraževanje, zdravstvene storitve in prevoz, vpliva na možnosti žensk in moških za usklajevanje plačanega dela z drugimi dejavnostmi. Neenakomerna delitev obveznosti oskrbe in gospodinjstkih opravil med ženskami in moškimi vpliva na načine uporabe nekaterih vrst prevoza in infrastrukture ali potrebo po njih. Čas, porabljen za pot na delo, je dober pokazatelj, ali obstoječa javna infrastruktura ženskam in moškim pomaga ali jih ovira pri njihovih vsakodnevnih dejavnostih.

V Sloveniji moški za pot na delo in z dela porabijo več časa kot ženske (moški porabijo približno 42 minut na dan, ženske pa 38 minut). Ženske in moški z otroki porabijo več časa za prevoz na delo (39 minut oziroma 44 minut) v pri-

merjavi z ženskami in moškimi brez otrok (36 minut oziroma 38 minut). Samske ženske se na dan vozijo 14 minut manj kot samski moški (31 minut v primerjavi s 45 minutami). Ženske porabijo nekoliko več časa za prevoz kot moški, če delajo s krajšim delovnim časom, in manj časa kot moški, če delajo s polnim delovnim časom. Med osebami, ki delajo s krajšim delovnim časom, ženske za pot na delo in nazaj porabijo 35 minut, moški pa 34 minut, medtem ko med osebami, ki delajo s polnim delovnim časom, ženske za to pot porabijo 38 minut, moški pa 43 minut.

Na splošno je verjetneje, da se moški na poti na delo in z dela ne ustavljajo, medtem ko ženske med potjo naredijo več postankov za druga opravila, na primer za to, da odložijo otroke v šoli ali nakupijo živila.

Prožne ureditve dela

Prožne ureditve dela, kot so možnosti za prehajanje med delom s krajšim delovnim časom in delom s polnim delovnim časom, prožnost delovnega časa in delo na daljavo, zaposlenim običajno omogočajo, da imajo več nadzora nad tem, koliko, kdaj in kje lahko delajo. Prožne ureditve dela lahko olajšajo usklajevanje poklicnega in družinskega življenja, če so skrbno oblikovane in upoštevajo različne potrebe žensk in moških. Ljudem, ki morajo skrbeti za druge, lahko pomagajo, da se vključijo v trg dela kot zaposleni za polni delovni čas.

Približno 62 % žensk in 58 % moških nima nadzora nad svojim delovnim časom. V Sloveniji ima dostop do prožnih ureditev dela manj žensk in moških kot v EU, kjer 57 % žensk in

54 % moških nima vpliva na svoj delovni čas. Približno 56 % žensk in 53 % moških, ki delajo v zasebnem sektorju, nima nadzora nad svojim delovnim časom. V javnem sektorju ima dostop do prožnega delovnega časa manj ljudi: 73 % žensk in moških nima nadzora nad svojim delovnim časom.

Čeprav je v Sloveniji več žensk kot moških zaposlenih s krajšim delovnim časom, je v letu 2017 manj žensk (28 %) kot moških (39 %) prešlo z dela s krajšim delovnim časom na delo s polnim delovnim časom. Razlike med spoloma so manjše kot v EU, kjer je 14 % žensk in 28 % moških prešlo z dela s krajšim delovnim časom na delo s polnim delovnim časom.

Vseživljenjsko učenje

Zaradi stalnega tehnološkega napredka se morajo delavci skozi svojo celotno poklicno pot nenehno izpopolnjevati ter spremljati nove dosežke in tehnologije. Vseživljenjsko učenje spodbuja enakost spolov, saj ženskam in moškim omogoča večjo izbiro pri iskanju zaposlitve in jim zagotavlja več priložnosti za uresničevanje njihovega polnega potenciala. Nezadostna finančna sredstva in časovne ovire, kot je prekrivanje med urniki dela in/ali družinskimi obveznostmi, lahko ženskam in moškim onemogočijo dostop do vseživljenjskega učenja. Ženske, ki so vključene v vseživljenjsko učenje, se lahko po prekinitvi poklicne poti zaradi družinskih obveznosti lažje vrnejo na trg dela.

V Sloveniji je delež oseb, vključenih v vseživljenjsko učenje (12 %), višji od povprečja v EU (11 %), pri čemer je razlika

med spoloma na tem področju (4 odstotne točke) šesta največja v EU. Večja verjetnost je, da v izobraževanju in usposabljanju sodelujejo ženske (v starosti od 25 do 64 let) kot moški, ne glede na njihov zaposlitveni status. V dejavnosti vseživljenjskega učenja je vključenih 16 % zaposlenih žensk in 12 % zaposlenih moških. Prekrivanje z urnikom dela pomeni oviro za sodelovanje v vseživljenjskem učenju za približno enak delež žensk (26 %) kot moških (27 %). 31 % žensk in 24 % moških navaja družinske obveznosti kot oviro pri vključevanju v izobraževanje in usposabljanje. Urniki dela in družinske obveznosti so manjša ovira za udeležbo v vseživljenjskem učenju v Sloveniji kot v EU na splošno. V EU 38 % žensk in 43 % moških poroča, da jih ovira njihov urnik dela, 40 % žensk in 24 % moških pa navaja, da jim sodelovanje v vseživljenjskem učenju otežujejo družinske obveznosti.

Preberite več o indeksu enakosti spolov na strani <http://eige.europa.eu/gender-equality-index>

Evropski inštitut za enakost spolov

Evropski inštitut za enakost spolov (EIGE) je središče znanja EU o enakosti spolov. Oblikovalce politik in vse pristojne institucije podpira pri njihovih prizadevanjih za uresničitev enakosti med ženskami in moškimi za vse Evropejce, tako da jim zagotavlja posebno strokovno znanje ter primerljive in zanesljive podatke na področju enakosti spolov v Evropi.

© Evropski inštitut za enakost spolov (2019)

Reprodukcija je dovoljena z navedbo vira.

Evropski inštitut za enakost spolov – EIGE
Gedimino pr. 16
LT-01103 Vilna
LITVA

Kontaktne podatke

<http://eige.europa.eu/>
facebook.com/eige.europa.eu
twitter.com/eurogender
youtube.com/user/eurogender
eige.sec@eige.europa.eu
+370 52157444

Urad za publikacije
Evropske unije